

Andrzej Kosiorek, Piotr Świątkiewicz, Andrzej Duras

Bocheń, gm. Łowicz, woj.
skierniewickie. Stanowisko 13

Informator Archeologiczny : badania 19, 90-91

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIEDRZYCHOWICE, gm. Głogówek
woj. opolskie
Stanowisko 22

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr Klemens Macewicz, mgr Ewa Jaśko,
mgr Krzysztof Spychała /autor sprawozdania/, Finansowało SDZ
w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów
rzymskich.

Stanowisko odkryte wiosną 1985 r. Położone jest ok. 1. 850 m na północny wschód od kościoła we wsi,
ok. 150 m na południe od toru kolejowego, po północnej stronie drogi gruntowej z Biedzychowic do folwarku
Kapeków, na południowo-wschodnim stoku wyniesienia, na lewostrzałnej terrazie Stradun. Cześciowo naruszona
jest eksploatacją żwiru. Na krawędzi wybitarska odkryto zarys pionowy zniszczonego obiektu, prawdopodobnie
przystawia budynku mieszkalnego. Zachował się on w postaci rozległej jamy, o regularnych, równoległych ścianach
bocznych. W części wschodniej odkrytego zabytku znajdowało się skrajnie polepy. Pełna eksploatacja wypełniaka
obektu dostarczyła niestety znikomą ilość materiału zabytkowego w postaci kilku fragmentów naczyń kultury
przeworskiej.

W odległości ok. 120 cm na północ od krawędzi budynku odalecisty został ślad po słupe o średnicy ok.
28 cm.

Zabytki zostaną przekazane Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania ratownicze prowadzone będą w wypadku zagrożenia stanowiska.

BIELAWSKA WIEŚ, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 6

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Jan Michałski. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z okresu
wpływów rzymskich i ślady osadnictwa neolitycznego.

Stanowisko położone jest na rozległym obszarze płaskich pól zlokalizowanych pomiędzy ostatnimi zabudowaniami
Bielawskiej Wsi, a pierwszymi domami Bielaw. Wykop o wym. 5 x 2 m założono w środkowej części stanowiska.
Pod warstwą orną stwierdzono występowanie grubej /50-80 cm/ warstwy kulturowej. Znalaziono w niej bardzo dużą
ilość ceramiki kultury przeworskiej, w tym także słanki naczyń toczonych oraz pojedyncze skorupy neolityczne.
Natrafiono także na sporą ilość kości zwierzęcych oraz dwa gliniane przędziki.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

BRKUPICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie
Stanowisko 1

Muzeum Starożytnego Hutnictwa
Mazowieckiego
w Pruszkowie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda i mgr Dorota Rudnicka. Finansowało Muzeum w Pruszkowie i Stołeczna Pracownia Dokumentacji Dobre Kultury. Dziesiąty sezon badań. Osada hutnicza późnoląteńsko-rzymska.

Kontynuowano badania niektórych, sąsiadujących z tarasem zalewowym, partii osady. Rozkopano powierzchnię
950 m². Odkryto 207 obiektów, w tym m. in. 104 piece hutnicze i jedną studnię /konstrukcji pionkowej/.
Liczne z odkrytych jam interpretujemy jako pozostałość po eksploatacji gliny używanej do budowy pieców.

Badaną partię osady datujemy na młodszą fazę jej istnienia - E₂-C₁.

Prace będą kontynuowane.

BOCHEN, gm. Łowicz
woj. skierniewickie
Stanowisko 13

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach
Konservator Zabytków Archeologicznych

Badania prowadził mgr Andrzej Kostorek przy współpracy mgr. Piotra Świątkiewicza i Andrzeja Ourasa. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej i wczesnośredniowieczna.

Obiekt zlokalizowany w czasie prac AZP - leży ok. 0,3 km na północ od wsi, na wydmiu /zwanej "Ostrów" / nad rzeką Bobrówką.

W związku z zagrożeniem stanowiska przez czynną plaśnicę BHDZ w Skierniewicach przeprowadziło kilkunastodniowe badania ratownicze. Założono trzy wykopy o łącznej powierzchni 64,8 m². W żółtym drobnoziarnistym calcu zarejestrowano 4 jamy owalne o miaczkowatym przekroju o zawartości szarobrunatnej próchnicy oraz 1 palenisko. Jamy znajdowały się w centrum stanowiska. Ich niezbyt duże wymiary pozwalają je zaliczyć do jam zasobowych. Zawartość stanowiły fragmenty ceramiki ręcznie lepionej i obtaczanej /w jamie nr 3 - ponadto - wiórek krzemiennej i fragment polepy/.

Palenisko znajdowało się na stromym wydmie /nad rzeczką/ i miało przekrój nieregularny. Jego zawartość stanowiły przepaiste kamienie polne, węgle drzewne, popiół i piasek szary, drobnoziarnisty. Materiał ruchoomy stanowiły ręcznie lepione grubościennie fragmenty ceramiki.

Ogółem wydobyto 430 fragmentów ceramiki, 2 wiórki krzemienne, 1 fragment żuźla, 2 fragmenty polepy oraz 3 fragmenty przedmiotów żelaznych.

Ceramika z górnych warstw nad paleniskiem pochodzi z III okresu wczesnośredniowiecznego /XI-XII w./ oraz późnych faz kultury przeworskiej. Materiał z paleniska datowany jest na późny okres rzymski. Pozostały materiał ceramiczny, występujący w poszczególnych warstwach, jak i w 3-ech jamach, to przemieszane fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej i przeworskiej z przewagą tej pierwszej. Natomiast 2 krzemienie mogą być datowane nawet na młodszą epokę kamienia.

W chwili obecnej obiekt jest zabezpieczony i nie przewiduje się dalszych prac.

HRODY POMORSKIE, gm. Gniew
woj. gdańskie
Stanowisko 20

patrz
neolit

BRZEZIE, gm. Piaseczno
woj. kaliskie
Stanowisko 29

patrz
okres halstański

BUSZYCE, gm. Lewin Brzeski
woj. opolskie
Stanowisko C

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Stanisław Pazda przy udziale mgr. Marka Bednarka. Finansowane z programu resortowego MSZW i N - R, III, 6. Trzeci sezon badań. Osada produkcyjna kuzników z późnego okresu wpływów rzymskich.

Zbadano obszar o powierzchni 400 m². W obrębie wykopu wystąpiły ślady 3 budynków naziemnych związanych z produkcją metalurgiczną. Szczególnie jeden z nich, ze względu na wystąpienie w jego wypełnisku takich znalezisk, jak bryły żuźla z dużą zawartością żelaza, grupy, 10 osłetek, płytki szlifierskiej oraz trulu kamiennego, może być interpretowany jako kuźnia. Ponadto w strefie peryferyjnej zasięgu osady odkryto 4 typowe miejsca do uzyskiwania węgla drzewnego. Pozostałe obiekty to jamy wypełnione brylantami żuźla i kamieniami oraz liczne jamy postępowe. Odsłonięto także ślad domniemanej ścieżki w postaci ciemnego rynnowatego pasma wybiegającego od skupiska obiektów w kierunku południowo-wschodnim. Oprócz fragmentów naczyń ceramicznych wykonanych ręcznie i na kole garncarskim, charakterystycznych dla końcowej fazy kultury przeworskiej, w przebadanych nawarstwieniach znaleziono fragment dużego paciorka szklanego, fr. żelaznej zapinki z podwiniętą nóżką, 2 noże żelazne, gwoździe żelazne, półfabrykaty przedmiotów żelaznych, osłoki i płytki szlifierskie oraz ciężarek tłaczki. Przyjmuje się, że na osadzie tej poddawano dalszej obróbce surowe żelazo uzyskane w piecach hutniczych piecowiska położonego ok. 200 m na wschód od osady /stan. E/.

Poza tym w nawarstwieniach kulturowych znaleziono fr. ceramiki neolitycznej kultury ceramiki dołkowo-grzebykowej oraz pewną ilość artefaktów krzemienianych z różnych okresów epoki kamienia.

Badania wykopaliskowe nie będą kontynuowane.

/Informacje o badaniach w 1982 i 1983 r., p. "Śląskie Sprawozdania Archeologiczne", t. XXV /1985/, s. 37-42; t. XXVI /1986/, s. 50-54/.

BUSZYCE, gm. Lewin Brzeski
woj. opolskie
Stanowisko E

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Stanisław Pazda przy udziale mgr. Marka Bednarka. Finansowane z programu resortowego MSZW i N - problem R, III, 6. Drugi sezon badań. Wyodrębnione piecowisko hutnicze z późnego okresu wpływów rzymskich.

Na niewielkim wyniesieniu terenu rysowała się na powierzchni pola wyraźnie ciemniejsza plama, w której obrębie licznie występowały bryły żuźla żelaznego. Wykop o wym. 5 x 15 m założono w obrębie tej plamy. Odsłonił on ślady pracowni-piecowiska hutniczego złożonego w przybliżeniu z prostokątnego zagłębienia.